

door: Steph van Namen
Maranatha uitvaartverzorging

Respect2all

Oftewel “respect voor iedereen”.

U zult vast en zeker denken, wat moet dat nu weer voorstellen. We hebben allemaal onze eigen normen en waarden, onze eigen ideeën van hoe we in het leven willen staan. Ik ben zelf grootgebracht met veel liefde en toewijding van mijn ouders, mijn vader zat veel op zee, maar als hij thuis was dan was dat fijn en maakte het gezin (met nog 3 broers en zussen) compleet. Mijn moeder had het soms zwaar te verduren als haar kinderen voor de honderdste keer vuurwerk binnen afstaken of de meubels sloopte door een uit de hand gelopen speelse vechtpartij.

Maar gek genoeg was er altijd toch die niet te overtreden grens van beleefdheid en respect. Dat was belangrijk, als je bij anderen over de vloer kwam dan moest je beleefd zijn en je gedrag onberispelijk. Dit werd er bij ons met de paplepel ingegoten. Er mocht erg veel, maar spreken deed je altijd met twee woorden en jij en jou zeggen tegen ouderen was er niet bij.

Nu heb ik vijf kinderen en zie samen met mij vrouw maar al te vaak dat het niet zo makkelijk blijkt te zijn om alles wat je je hebt voorgenomen ook daadwerkelijk voor elkaar te krijgen.

Zo'n 7 jaar geleden kocht ik samen met mijn oudste dochter een oranje armbandje met “Respect2all” erop, we beloofden elkaar hem nooit meer af te doen totdat het kapot zou gaan, die van mijn dochter is inmiddels kapot en die van mij draag ik nog steeds.

Respect voor iedereen, ik wordt er dagelijks mee geconfronteerd door de haren die door het rubber uit mijn arm worden getrokken, maar natuurlijk ook door mijn werk, zonder respect kunnen we niet, onvoorwaardelijk en zonder beperkingen.

Volwassenen hoor je vaak zeggen, “ik begin steeds meer op mijn ouders te lijken”, ik ben er dankbaar voor, u ook?

Pa en Ma bedankt!

Ik wens u alle goeds en zoals inmiddels bekend zijn uw reacties naar aanleiding van deze column van harte welkom.

Neemt u gerust contact op met mij.

steph@maranatha.nu